

Ripoll, una oportunitat?

«L'extrema dreta és una gran multinacional de la por amb moltes franquícies. I la política d'arreu, que cada vegada està més pendent de cadires i interessos econòmics, l'imita fent créixer les desconfiances» | «Des de Ripoll hem de començar a desmantellar la simplicitat dels arguments de l'extrema dreta, les argücies de les seves mentides. Més enllà dels cordons sanitaris s'ha d'activar el sentit crític per fer-la caure»

Una dona mostra un cartell reivindicant la ciutadania de Ripoll de totes les persones que hi viuen en una manifestació el dia de la constitució del nou Ajuntament

«Ahir la barbàrie de la fe a la «raça ària», avui una Europa extraviada i inhumana, a la mercè de governants que estan al servei dels bancs i els financers, i de partits (empresaris de la por) que prediquen la intolerància». Nuccio Ordine

Anem de mal en pitjor. En John Donne al segle XVI va dir que cap home és una illa, tot home és un bocí del continent, una part de l'oceà. La mort de qualsevol home l'afeblia perquè entenia que tots formem part de la humanitat. Per tant, deia, no preguntis mai per qui toquen les campanes: toquen per tu.

L'any 1940, un cartell franquista escombrava el mateix que ara VOX llença a la paperera: les ideologies d'esquerra, les llibertats sexuals, la procedència de les persones, el dret a decidir dels pobles. L'extrema dreta sempre sura, no s'ofega. I també tenim l'extrema dreta que parla català, que vol la independència, però que després odi a cremadent cap a la immigració que titllen d'invasió. L'extrema dreta diu que no són d'esquerra ni de dreta, que són conservadors, ridiculitzen el canvi climàtic, admiren Margaret Thatcher.

L'extrema dreta torna a créixer. Jo ara camino de puntetes pels carrers d'una vila que s'ha tornat a omplir d'uns silencis nous. I penso: quants avis van viure de prop una guerra cruenta que ens va omplir d'uns silencis que encara criden. Confiem que aviat els partits contraris a l'extrema dreta que es van presentar a les eleccions municipals es posin d'acord.

L'extrema dreta no estima la vida dels altres, només la seva i ho diu sense complexos. La gent s'hi afegeix, ja que acostant-s'hi deixa de sentir-se insegur perquè troben un culpable on descarregar les seves pors. L'extrema dreta és una gran multinacional de la por amb moltes franquícies. I la política d'arreu, que cada vegada està més pendent de cadires i interessos econòmics, l'imita fent créixer les desconfiances i deixant de banda polítiques valentes que haurien d'anar a favor de les persones. És per això que al món es construeixen murs amb l'objectiu despietat de barrar el pas a una humanitat que intenta escapar de la guerra, de la fam, de la pobresa, de les dictadures. Es desafien els deserts, l'onatge del mar a la cerca d'un refugi. El mar Mediterrani s'ha convertit en un cementiri. Un fèretre líquid. Les campanes no paren de tocar per tots nosaltres.

Des de la vila de Ripoll hem de començar a desmantellar la simplicitat dels arguments de l'extrema dreta, les argúcies de les seves mentides. Més enllà dels cordons sanitaris s'ha d'activar el sentit crític per fer-la caure. Cal una democràcia que doni seguretat i que reconegui les persones. Els objectius haurien de ser clars, sense interessos partidistes, per saber on cal invertir els recursos. No es pot subvencionar només la pobresa extrema. Les persones han de tenir cobertes les seves necessitats bàsiques: habitatge, sanitat, educació, treball. No es pot permetre que la corrupció del primer món s'enquisti al tercer món. Ens hi dones un cop de mà?